

Arrest

nr. 102 854 van 14 mei 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Myanmarese nationaliteit te zijn, op 8 januari 2013 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 december 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 maart 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 maart 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat M. VAN DEN BROECK loco advocaat S. VAN ROSSEM en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekers kwamen volgens hun verklaringen op 7 mei 2012 het Rijk binnen en dienden op 8 mei 2012 een asielaanvraag in. Op 7 december 2012 nam de commissaris-generaal voor beide verzoekers een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissingen.

1.2. De bestreden beslissing inzake verzoeker, K.L.O.Y., luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Birmaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit het dorp Chatpaung gelegen in het Myitkyina district, staat Kachin. Van etnische origine behoort u tot de Gurkhali. U spreekt zowel het Nepali als het Birmaans. U bent zowel hindoe als boeddhist. Uw Birmese naam is M.H.W. (...). U liep school in Myanmar. U bent een eenvoudige landbouwer. U bezat rijstvelden ter hoogte van het dorp Kamaing in de buurt van de jademijn Hpakant. U huwde in het jaar 1999 met Bishnumaya (OV n° 7.510.781) en kreeg twee kinderen. Uw zoon R.(...) overleed in 2007 ten gevolge van malaria. In het gebied waar u als landbouwer werkte, waren zowel de rebellenbeweging "Kachin Independence Army" ("KIA") als het Birmaanse leger gevestigd omwille van de winstgevende handel in jade. Draggers van jade en handelaars uit China passeerden vaak ter hoogte van Kamaing om verder de grens met China over te steken. U werd door de "KIA" gedwongen belastingen te innen op de jade die de draggers droegen. Samen met uw kennis M. (...)hield u de dragers staande in Lawa en eiste u geld voor de "KIA". Dat geld bezorgde u trouw aan T. (...), een lid van de "KIA". Op een dag vroeg M. (...) u een deel van het geïnde geld achter te houden van het "KIA" en het samen te delen. U weigerde uit vrees voor de "KIA". M. (...) bedroog u hierna. Hij verklaarde aan de "KIA" dat u een informant van het leger was. Op 21 maart 2012 werd u door enkele "KIA" soldaten meegenomen van uw rijstvelden dieper het oerwoud in. U werd naar een "KIA"-post gebracht en daar vastgehouden. U werd erg geslagen en vreesde voor uw leven. Dezelfde avond werd u bevrijd door T. (...). Wanneer de andere "KIA" dronken waren, liet hij u gaan. U liep naar de weg en wachtte er op een auto. Zo vluchtte u naar huis. U besprak de situatie met uw familie. U vreesde represailles van de "KIA" en vluchtte weg met uw echtgenote. Uw dochter liet u achter bij uw ouders in Chatpaung, Myitkyina. U verliet Myitkyina op 22 maart 2012 en reisde per trein via Mandalay naar Yangoon. Samen met uw echtgenote verliet u Myanmar op 29 maart 2012 per boot. U arriveerde in een Belgische haven. U vroeg hier asiel aan op 8 mei 2012. Na uw vertrek vernam u van uw ouders dat ook de Birmaanse autoriteiten op zoek zijn naar u. U wordt ervan verdacht een lid te zijn van de "KIA".

Ter staving van uw asielaanvraag legde u tijdens uw gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de Staatlozen uw huishoudregistratieformulier, uw originele identiteitskaart, de originele identiteitskaart van uw echtgenote, een lidkaart van een sportclub, een attest van een EHBO-cursus en twee brieven van uw ouders neer.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, aannemelijk te maken. Immers, er kan geen geloof gehecht worden aan uw beweerde verblijf in Myanmar tot maart 2012, bijgevolg kunnen de door u aangehaalde asielmotieven tijdens uw opeenvolgende gehoren op het CGVS evenmin als geloofwaardig worden beschouwd gezien deze onlosmakelijk verbonden zijn aan uw voorgehouden recente verblijf daar. U beweerde immers tot maart 2012 in uw dorp in de regio Myitkyina te hebben gewoond (CGVS p. 5). Gevraagd naar welk omstreden bouwproject recentelijk tot hevige onrust leidde in de staat Kachin, was uw kennis dienaangaande zeer gering te noemen, wat gelet op het belang van dit bouwproject in de recente geschiedenis van de staat Kachin, moeilijk in overeenstemming te brengen is met uw beweerde recente verblijf daar. Zo wist u niet waar exact deze waterdam genaamd Myitsone werd gebouwd in Kachin, noch wist u of dit bouwproject ondertussen al dan niet voltooid werd. Ook bleef u het antwoord schuldig op de door het CGVS gestelde vraag of er in de regio Kachin specifieke incidenten gebeurden tussen de overheid en de "KIA" naar aanleiding van de bouw van de dam (zie gehoorverslag CGVS 17/09/2012, p.5). Nochtans kan afgeleid worden uit informatie beschikbaar op het CGVS dat het zeventien jaar oude staakt-het-vuren tussen de "KIO" ("Kachin Independence Organisation"), de politieke vleugel van de "KIA", en de regering afsprong in september 2011 nadat de regering weigerde de bouw van de Myitsone waterdam stop te zetten. Sinds 2010 vonden er een serie aanslagen plaats en in juni 2011 braken er gevechten uit tussen de regering en de "KIA". Duizenden lokale inwoners sloegen op de vlucht onder andere naar de stad Myitkyina, waar u woonachtig was, wegens de gevechten. De bouw van de dam werd in september 2012 op bevel van de president opgeschort tot 2015 wegens de vele protesten. Een kopie van deze informatie werd toegevoegd aan het administratieve dossier. Dat u hier amper van op de hoogte bent doet twijfels rijzen over uw verblijf in de regio. Meermaals in uw opeenvolgende gehoren op het CGVS gevraagd naar de veiligheidssituatie in de staat Kachin de laatste maanden voor uw vertrek uit Myanmar, verklaarde u volgens informatie op het CGVS verkeerdelijk zowel dat er tussen het Birmaanse leger en de soldaten van het "KIA" geen openlijke gevechten meer plaatsvonden (zie gehoorverslag 26/06/2012, p. 11-12 en gehoorverslag 17/09/2012, p.5). U meende slechts dat aan beide kanten soldaten werden meegenomen en dan verdwenen (zie gehoorverslag 17/09/2012, p.5). U beweerde tevens dat voor uw vertrek uit Myanmar

achter het Myitkyina ziekenhuis een bomaanslag plaatsvond, maar u gaf toe de precieze omstandigheden niet te kennen. Echter, uit informatie beschikbaar op het CGVS blijkt dat de bomaanslag bij het ziekenhuis in Myitkyina gebeurde op 25 april 2012, aldus ongeveer een maand nadat u en uw echtgenote volgens uw verklaringen op het CGVS Myanmar hadden verlaten. Eveneens blijkt uit deze informatie dat er weer sinds ongeveer een jaar gevochten wordt tussen de regering en "KIA", in tegenstelling tot wat u beweerde. Een kopie van deze informatie steekt eveneens in het administratieve dossier. Voorts toont overige informatie beschikbaar op het CGVS aan dat er integendeel van wat u meent diverse veiligheidsincidenten gebeurden de laatste maanden voor uw voorgehouden vertrek uit Myanmar in maart 2012, zoals in de mijnregio van Hpakant, maar ook in de buurt van Kamaing waar u uw landbouwvelden bebouwde, evenals in Sang Gang waar drie dagen lang oorlog gevoerd werd tussen het leger en de "KIA" in juni 2011 en nog op andere plaatsen in Kachin. Dat u voorts niet weet waarom de wapenstilstand tussen de overheid van Myanmar en de "KIO" verbroken werd, strookt niet met uw beweerde recente herkomst noch met uw voorgehouden profiel te hebben gewerkt voor de "KIA". Dat er slechts weinig kranten beschikbaar te zijn in Kamaing, is geen geldig excuus gezien uw beweerde recente afkomst en betrokkenheid bij de "KIA", de militaire vleugel van de "KIO" (zie gehoorverslag van 17/09/2012, p.6).

Er rijzen verdere bedenkingen bij uw ingeroepen vluchtmotieven wanneer blijkt dat u niet op de hoogte bent wie de Hpakant jademijnen in bezit heeft. U hebt er geen idee van welke Birmaanse bedrijven deze mijn bezitten, terwijl uit bijgevoegde informatie blijkt dat bekende toplui uit de Birmaanse politiek delen van de mijnen in hun bezit hebben (zie gehoorverslag CGVS 17/09/2012, p.4). Rekening houdend met uw beweerde profiel als belastinginner in opdracht van de "KIA" op de verhandelde jade, is uw onwetendheid hieromtrent wel zeer bevreemdend te noemen. Dat u zelf nooit de mijnen hebt gezien zoals u beweerde op het CGVS, is opnieuw bevreemdend te noemen gelet op uw profiel en uw werkterrein, en geldt evenmin als een voldoende verschoningsgrond voor uw gebrekkige kennis over de mijnen. Gezien uw directe band met de lokale "KIA"-organisatie alsook uw recente herkomst uit Kachin zoals u beweerde, is het tevens merkwaardig te noemen dat u niet weet wanneer de "Kachin Martelarendag" wordt gevierd. Nochtans noemde u de voormalige "KIA"-voorzitter B. (...) als een mogelijke martelaar, maar u kon niet toelichten wat er met deze man gebeurde toen hij stierf (zie gehoorverslag van 17 september 2012, p.7). Dat u voorts niet weet voor welke "KIA"-unit u in opdracht belastingen inde, komt opnieuw weinig doorleefd over (zie gehoorverslag CGVS van 17 september 2012, p.10). Voorts meende u volgens informatie beschikbaar op het CGVS verkeerdelijk dat de huidige Birmaanse president Thein Sein reeds een vijftal jaren aan de macht is. Hoewel het correct is dat Thein Sein sinds enkele jaren was aangesteld als premier, blijkt uit de informatie van het CGVS dat hij pas sedert maart 2011 president is. Dat er geen hervormingen plaatsvinden in Myanmar sedert Thein Sein aan de macht is zoals u beweerde op het CGVS (zie gehoorverslag CGVS van 17 september 2012, p.7), correspondeert evenmin met informatie beschikbaar op het CGVS en waaruit blijkt dat hij onder meer diverse politieke gevangenen vrijliet, en de bouw van de controversiële dam in uw regio stopzette, zaken die u niet kunnen ontgaan zijn. Dat u bovendien niet weet wie aan het hoofd staat van het "Northern Regional Military Command", strookt opnieuw niet met uw beweerde recente herkomst uit Kachin.

Vervolgens is beschrijving die u gaf van uw reisweg van Myanmar naar België dermate vaag dat ook hieraan weinig geloof kan worden gehecht. U verklaarde vanuit Yangoon via een volledige ongekende route per schip naar een haven in België te zijn gevaren. U weet niet in welke haven u aan boord ging noch weet u via welke andere havens u passeerde onderweg. Nochtans duurde de reis meer dan een maand zodat men toch kan verwachten dat u wat meer details zou moeten kunnen geven. U kon geen documenten neerleggen ter bewijs van uw beweerde reisweg. Het CGVS was bijgevolg niet in staat uw reisweg en uw gebruikte documenten hierheen na te gaan.

In het licht van bovenstaande vaststellingen kan u de vluchtelingenstatus noch de status van subsidiaire bescherming worden toegekend. Gezien bovenstaande twijfels aan uw verklaarde verblijf in Kachin state in Birma kan er ook geen geloof worden gehecht aan de problemen die u er kende met de "KIA" en de Birmaanse autoriteiten. Het feit dat u als asielzoeker geen reëel zicht heeft geboden op uw verblijfssituatie van de voorbije jaren, noch op de eventuele problemen die daaruit voortvloeien, verhindert de asielinstanties een juist beeld te vormen over uw werkelijke nood aan bescherming. Tot slot dient hierbij te worden vermeld dat ook in hoofde van uw echtgenote het CGVS een beslissing nam tot weigering van de vluchtelingenstatus, en weigering van de status van subsidiaire bescherming. Uit de beslissing van uw echtgenote blijkt bovendien dat het CGVS ernstige twijfels koestert ten opzichte van haar Birmaanse nationaliteit, wat nogmaals de vermoedens versterkt dat jullie niet meer recent in Birma hebben verbleven.

De door u neergelegde documenten zijn evenmin van die aard dat zij de beoordeling van uw asielaanvraag door het CGVS in positieve zin kunnen ombuigen. Immers vormen zij geen bewijs van vervolging noch bevestigen zij dat u nog recent in Myanmar was. Uw identiteitskaart is geen afdoende bewijs van uw verblijf in Myanmar de laatste jaren: u blijkt deze kaart al gekregen te hebben tijdens uw middelbare studies en zou deze nooit vernieuwd hebben (CGVS 26/06/2012 p. 7). Hierbij dient nog te worden vermeld dat uw echtgenote tijdens het eerste gehoor op het CGVS geen identiteitskaart had, maar die wel kon voorleggen tijdens het tweede gehoor (CGVS 26/06/2012 p. 7). Volgens uw verklaring zouden jullie haar identiteitskaart aan een smokkelaar hebben gegeven zodat ze deze kon vernieuwen. Op het tweede gehoor legde zij inderdaad een identiteitskaart voor, uitgereikt in juli 2012 (CGVS 17/09/2012 p. 2). De herkomst van dit document, dat jullie na jullie vertrek in Birma zouden hebben laten verlengen via een smokkelaar, is echter twijfelachtig en is geen voldoende bewijs van jullie verblijf in het land. Het attest van uw EHBO-opleiding is evenmin een afdoende bewijs aangezien het al werd uitgereikt in 1992, ook het attest van gevechtstraining dateert van 1985 (CGVS 26/06/2012 p. 8; 17/09/2012 p. 3). De brief die u van uw vader zou ontvangen hebben is evenmin een voldoende bewijs aangezien het een gesolliciteerd document betreft met weinig objectieve bewijswaarde.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

1.3. De bestreden beslissing inzake verzoekster, XXX B., luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Birmaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit Waingmaw, Kachin staat. U bent een Ghorkhali van etnische origine en bent een hindoe. U ging nooit naar school. U huwde in 1999 met K.L.O.Y. (...) (OV n° 7.505.972) en kreeg twee kinderen. U woonde bij uw schoonfamilie in. Uw zoon R. (...) overleed in 2007 tengevolge van malaria. Uw echtgenoot was een eenvoudige landbouwer en bezat rijstvelden in Kamaing. U zorgde voor uw bejaarde schoonouders en deed het huishouden. U hebt een zwakke gezondheid en hebt hartklachten. Uw echtgenoot werd gedwongen geld in te zamelen voor het rebellenleger “KIA” (“Kachin independence Army”). De vriend van uw echtgenoot stelde voor een deel van het geld voor hen zelf te houden. Toen uw echtgenoot dit weigerde, bedroog deze vriend uw man en verraadde hem aan het rebellenleger. Bovendien beweerde de vriend van uw echtgenoot aan het “KIA” dat uw echtgenoot als informant werkte voor het Birmaanse leger. Op 19 maart 2012 kreeg u thuis bezoek van enkele soldaten van het Birmaanse leger op zoek naar uw echtgenoot. De soldaten dreigden ermee u niet met rust te laten zolang uw echtgenoot niet aan hen was uitgeleverd. Uw echtgenoot was echter in Kamaing, waar hij op 21 maart 2012 werd opgepakt door soldaten van het “KIA”. Dezelfde dag ontsnapte uw echtgenoot en vluchtte hij naar huis. Daarop ontvluchtten u en uw echtgenoot Myitkyina. Uw dochter liet u achter bij uw schoonouders in Chatpaung. Per trein reisden jullie naar Mandalay en verder naar Yangon. Jullie verlieten Myanmar op 29 maart 2012 per boot. U arriveerde in een onbekende Belgische haven. U vroeg hier samen met uw echtgenoot asiel aan op 8 mei 2012. Na uw vertrek vernam u van uw schoonouders dat de Birmaanse overheid nog steeds op zoek is naar uw echtgenoot.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u tijdens uw gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de Staatlozen uw huishoudregistratieformulier, uw originele identiteitskaart, de originele identiteitskaart van uw echtgenoot, een lidkaart van een sportclub, een attest van een EHBO-cursus die uw echtgenoot volgde en twee brieven van uw schoonouders en medische documenten neer.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, aannemelijk te maken. Immers kan er moeilijk geloof worden gehecht aan uw verklaring daadwerkelijk de Birmaanse nationaliteit te bezitten, waardoor bijgevolg uw

asielmotieven in het geheel als ongeloofwaardig kunnen worden beschouwd gezien deze onlosmakelijk verbonden zijn aan uw beweerde nationaliteit en verblijf in Birma tot maart 2012.

Vooreerst is het zeer bevreemdend te noemen dat u de Birmaanse taal niet machtig bent, terwijl u volgens uw verklaringen geboren en getogen bent in de staat Kachin, en terwijl u pas recent in 2012 zou hebben verlaten. Bovendien zou uw familie al generaties lang, minstens van de tijd van uw grootouders, in Birma wonen (CGVS 17/09/2012 p. 3). Dat u nooit school hebt gelopen en daarom geen Birmaans leerde spreken zoals u verklaarde, is moeilijk in overeenstemming te brengen met het feit dat, zoals uit uw eerste gehoor op het CGVS de dato 26 juni 2012 blijkt, u evenwel de Engelse taal machtig bent en u uw eerste gehoor op het CGVS zelfs in het Engels aflegt omdat u de voorziene tolk Birmaans niet begrijpt (CGVS 26/06/2012 p. 2). Dat uw echtgenoot u de Engelse taal aanleerde tijdens de eerste maand van uw verblijf hier in België zoals u verklaarde (zie gehoorverslag CGVS, p.2), is opnieuw weinig aannemelijk rekening houdend met uw lage opleidingsniveau –u beweerde nooit naar school te zijn gegaan-. Voordien kende u zelfs helemaal geen Engels, zo beweerde u (CGVS 26/06/2012 p. 2). Aldus dat u binnen zo korte tijd vlot een vreemde taal leerde spreken, is op zijn minst bevreemdend te noemen. Uit informatie beschikbaar op het CGVS blijkt voorts dat Ghorkhali's in Myanmar/Birma geboren na 1970 gewoonlijk Birmaans spreken behalve in hoogst uitzonderlijke gevallen. Bovenstaande vaststellingen omtrent uw kennis van het Engels doen vermoeden dat u een eventuele gevolgde scholing, mogelijk buiten Birma, voor het CGVS verzwijgt. Evenzeer is het merkwaardig dat u spontaan verklaarde 'Brahmaanse' te zijn wanneer het CGVS u vraagt naar uw etnische origine (zie tweede gehoor, p.3). Nepali sprekenden in Birma behoren tot de afstammelingen van de Ghorkha's en worden aangeduid als 'Ghorkhali' zoals blijkt uit informatie beschikbaar op het CGVS. Het gegeven of iemand al dan niet Brahmaan is verwijst naar het hindoeïstische kastesysteem waarbij mensen worden ingedeeld in sociale klassen. De kaste van de Brahmanen omvat de hindoegeestelijken en hun afstammelingen. Een kopie van deze informatie werd toegevoegd aan het administratieve dossier. Voorts bleek uw algemene kennis aangaande Myanmar dermate gering te zijn dat uw beweerde herkomst uit Myanmar verder in het gedrang komt. U bleef het antwoord schuldig op de door het CGVS gestelde vraag enkele bekende Ghorkhali uit Myanmar op te noemen. U kon louter uw dorpsverantwoordelijken Yadab en Gulman opnoemen. U kende geen Birmaanse zangers noch politici van de Ghorkhali etnie. U bleek nog nooit gehoord te hebben van de bekende Birmaanse Ghorkhali zanger Rocky Thapa, over wie informatie is toegevoegd aan het administratieve dossier (zie gehoorverslag CGVS, p.4).

De vaststelling dat u eveneens bitter weinig op de hoogte bent over de "KIA"organisatie en haar activiteiten in Kachin, de staat waar u volgens uw verklaringen steeds hebt gewoond, strookt niet met uw afkomst noch met uw beweerde vluchtredenen. U gaf toe pas van het "KIA" te hebben gehoord toen uw man problemen kreeg met deze militanten. U bleek echter nauwelijks te weten wat de drijfveren en doelstellingen zijn van het "KIA". U wist slechts dat de "KIA" in groep leven en gevaarlijk zijn. Hun activiteiten zijn u onbekend, evenals de redenen waarom zij strijd leveren in uw regio van herkomst. U hebt voorts geen idee waarvoor de afkorting "KIA" staat. Evenmin weet u waar de "KIA" gevestigd zijn of waar hun hoofdkwartieren zijn gelegen in Kachin en omgeving. Gevraagd naar recente veiligheidsincidenten die plaatsvonden in het land tussen het Birmaanse leger en de "KIA", bleef u het antwoord schuldig. U wist enkel te zeggen dat er in maart 2012 een bomaanslag gebeurde nabij het Myitkyina hospitaal. Echter, uit informatie beschikbaar op het CGVS blijkt dat er inderdaad een bomaanslag gebeurde nabij het hospitaal, evenwel op 25 april 2012, terwijl u en uw echtgenoot volgens uw afgelegde verklaringen al eind maart Birma hadden verlaten (zie gehoorverslag CGVS 17/09/2012, p.8). U situeerde deze bomaanslag aanvankelijk trouwens vijf-zes maanden voor uw vertrek uit Birma (zie gehoorverslag CGVS 17/09/2012 p. 8). U kon geen andere veiligheidsincidenten in Kachin opnoemen. U hebt verder merkwaardig genoeg nog nooit gehoord van Myitsone, terwijl de bouw van deze waterdam tot grote onrust leidde in de staat Kachin. Zo sprong het vredesakkoord tussen de regering en de "KIA" ("Kachin Independence Army") af toen de regering de bouw ervan die opgestart was in 2009 eerder niet wilde stopzetten. Bovendien zouden in de buurt van de dam al enkele bomaanslagen hebben plaatsgevonden en raakten duizenden lokale inwoners ontheemd. Myitsone is gelegen op slechts een veertigtal kilometer van Myitkyina, zoals uit de bijgevoegde informatie blijkt. Dat u niet op de hoogte bent van de gebeurtenissen rond de "KIA" omdat uw gezondheidstoestand dit niet toelaat zoals u verklaarde op het CGVS, is geen voldoende verschoningsgrond voor uw gebrekkige kennis temeer gelet op de betekenis van de "KIA" binnen het asielrelaas van uzelf en uw echtgenoot. Immers baseerden u en uw echtgenoot jullie directe vluchtaanleiding uit Birma op de problemen die uw echtgenoot kende met deze organisatie en tegelijk met de Birmaanse autoriteiten. Zo beweerde u dat het Birmaanse leger op zoek was naar uw echtgenoot wegens zijn connecties met de "KIA".

Daarenboven weet u bitter weinig over de precieze moeilijkheden van uw man met het "KIA" en het leger. U hebt geen idee waarom uw echtgenoot op de weg van Hpakant geld moest inzamelen voor de "KIA". Evenmin wist u hoe uw man dit geld inzamelde en van wie (zie gehoorverslag CGVS, p.9). U bleef opnieuw het antwoord schuldig op de vraag gesteld door het CGVS hoe soldaten van het Birmaanse leger in de Birmaanse taal worden genoemd. U stelde dat zij met de Engelstalige term 'military' worden aangeduid (zie gehoorverslag CGVS 17/09/2012 p.3, 5). Behalve dat het Birmaanse leger uit een landmacht, luchtmacht en zeemacht bestaat wist u weinig over het Birmaanse leger te vertellen, wat merkwaardig is gezien het land van 1962 tot 2011 door een militaire junta werd geregeerd. Rekening houdend met uw verklaringen geboren en getogen te zijn onder ditzelfde militaire dictatoriale regime, komt weerom uw gebrekkige kennis aangaande uw geboortestreek als zeer ongerijmd over. U bleef het antwoord schuldig op de vraag enkele militaire leiders van Birma op te noemen (gehoorverslag CGVS, p.6). Evenmin bleek u te weten door wie uw land van herkomst heden wordt geleid. U verklaarde evenwel de alom bekende Aung San Suu Kyi te kennen en wist ook haar bijnaam 'Didi' te noemen. Echter, gevraagd naar achtergrondinformatie over bovengenoemde persoon en haar rol in het hedendaagse Birma, bleef u weerom het antwoord schuldig. U weet slechts dat ze tot een oppositiepartij hoorde maar kende de naam ervan niet, en wist dat haar vader Aung San was, hetgeen uit haar naam kan worden afgeleid. Behalve dat het portret van Aung San op oude bankbiljetten prijkte, geeft u toe niks te weten over het leven van haar vader. Merkwaardig is eveneens dat u naast Kachin geen andere staten in Birma kan opnoemen en bij de vraag naar andere grote steden in het land enkel Rangoon noemt (CGVS 17/09/2012 p. 7). U weet daarnaast wel de oude en nieuwe Birmaanse vlag te beschrijven maar kan bijvoorbeeld niet uitleggen wanneer of waarom deze veranderd werd, terwijl uit de bijgevoegde informatie blijkt dat dit toch zeer recent gebeurde (zie gehoorverslag 17/09/2012 p. 9). Gevraagd welke de laatste natuurramp was die u meemaakte in Myanmar voor uw vertrek, gaf u vaag antwoord dat tijdens elk regenseizoen de Irrawaddy-rivier buiten zijn oevers treedt en hierbij gewoonlijk een deel van uw woning overstroomt. U kende geen andere natuurrampen die nog recent Myanmar teisterden. Dat u geen gewag maakte van de Nargis cycloon die volgens officiële Birmaanse cijfers meer dan 22.000 dodelijke slachtoffers maakte in het land, voornamelijk in de delta van de Irrawaddy-rivier is opnieuw merkwaardig te noemen. Daarenboven bleef u dermate vaag in de beschrijving van uw reisweg naar België zodat ook hieraan weinig geloof kan worden gehecht. U verklaarde vanuit een haven in Yangon Birma te hebben verlaten in maart 2012 en via een onbekende route België te hebben bereikt. U beschikte over geen reisdocumenten. U kon uw reisweg hierheen niet verder toelichten, waardoor het vermoeden bestaat dat u uw werkelijke reisweg en de door u gebruikte documenten wenst te verhullen voor de Belgische asielinstanties.

Gezien bovenstaande observaties kan geen geloof gehecht worden aan de door u ingeroepen asielmotieven. Evenmin kan u de status van subsidiaire bescherming worden toegekend. Immers, door het afleggen van ongeloofwaardige verklaringen stelt u het CGVS in de onmogelijkheid om een correct en duidelijk beeld te krijgen van uw profiel, uw nationaliteit, uw precieze verblijfplaats(en) van de voorbije jaren, uw eventuele verblijfsstatuut in derde landen of de redenen waarom u deze plaats(en) heeft verlaten. Het feit dat u als asielzoeker geen reëel zicht heeft geboden op uw verblijfssituatie van de voorbije jaren, noch op de eventuele problemen die daaruit voortvloeien, verhindert de asielinstanties een juist beeld te vormen over uw werkelijke nood aan bescherming. Ook in hoofde van uw echtgenoot is het CGVS overgegaan tot een beslissing van weigering van toekenning van de vluchtelingenstatus, en van de status van subsidiaire bescherming.

Tenslotte kunnen de door u neergelegde documenten de beoordeling van uw asielaanvraag door het CGVS niet in positieve zin ombuigen. Uw originele identiteitskaart kon u pas voorleggen tijdens uw tweede gehoor op het CGVS. U verklaarde dat uw oude identiteitskaart door regen werd vernield en dat u een nieuwe had aangevraagd kort voor uw vertrek uit Birma. Pas kort voor uw tweede gehoor op het CGVS zou u uw identiteitskaart per post hebben ontvangen via uw schoonvader. Dat de Birmaanse autoriteiten uw schoonvader zouden toelaten uw identiteitskaart bij uw afwezigheid te ontvangen, is zeer merkwaardig te noemen aangezien kan verwacht worden dat de aanvrager van zijn/haar identiteitskaart persoonlijk deze kaart in ontvangst neemt om de illegale handel in vertrouwelijke documenten tegen te gaan. Bovendien gelet op uw verklaringen dat de overheid ermee dreigde u niet met rust te laten zolang uw echtgenoot zich niet bij hen aanbod, is het weinig geloofwaardig dat uw schoonvader in uw plaats zonder enige moeilijkheden uw identiteitskaart van dezelfde autoriteiten kan bekomen. Verwijzend naar bovenstaande elementen bestaat het sterke vermoeden dat uw identiteitskaart een vervalst document betreft. De overige neergelegde documenten zoals het EHBO-certificaat van uw echtgenoot, de sportlidkaart van uw echtgenoot, de correspondentie van uw schoonouders en de identiteitskaart van uw echtgenoot, bevestigen diens afkomst uit Birma

maar vormen geenszins een bewijs van vervolging of van jullie verblijf in Birma tot maart 2012. Zoals ook in de beslissing van uw echtgenoot werd opgemerkt dateert zijn identiteitskaart al van 1995, is het attest van de EHBO-cursus eveneens in de jaren '90 uitgereikt, dateert de sportlidkaart van de jaren '80 en is de brief van uw schoonfamilie een privé-document met weinig objectieve bewijswaarde. De medische documenten dienen als bevestiging van uw gezondheidsproblemen, maar voegen voor het overige niets toe aan uw asielrelaas.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekers roepen de schending in van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald van het "redelijkheidsbeginsel"; het "zorgvuldigheidsbeginsel" en de "motiveringsplicht".

2.2. De keuze die een bestuur in de uitoefening van een discretionaire bevoegdheid maakt, schendt het redelijkheidsbeginsel wanneer men op zicht van de opgegeven motieven zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot het maken van die keuze is kunnen komen. Om het redelijkheidsbeginsel geschonden te kunnen noemen, moet men voor een beslissing staan waarvan men ook na lectuur ervan ternauwernood kan geloven dat ze werkelijk genomen is (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). Dit is *in casu* niet het geval.

2.3. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). De commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissingen gesteund op alle gegevens van het administratieve dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Uit het administratieve dossier blijkt verder dat verzoekers werden gehoord en tijdens het interview de mogelijkheid kregen hun asielmotieven uiteen te zetten, hun argumenten kracht bij te zetten, nieuwe en/of aanvullende stukken konden neerleggen en zich konden laten bijstaan door een advocaat of door een andere persoon van zijn keuze, dit alles in aanwezigheid van een tolk. Verzoekers kregen bovendien de kans om in hun vragenlijst ook nog zelf alle belangrijke feiten en toelichtingen te geven. De Raad kan het argument van verzoekers dat "ALLE berichtgeving die het CGVS bij het administratief dossier voegt, dateert van na hun interview" niet volgen. Immers hieruit kan slechts worden afgeleid dat de CGVS verzoekers uitvoerig aan het woord hebben gelaten en hun verklaringen dienstig en zorgvuldig hebben onderzocht. Dat sommige van deze informatie verregaand is wordt niet aangetoond nu het relevante informatie is die de door verzoekers voorgehouden situatie en land/regio van herkomst betreft. Immers de commissaris-generaal dient, teneinde zich een juist beeld te vormen over de situatie waarin de kandidaat-vluchteling zich bevindt, alle gegevens te onderzoeken die hij nodig acht om zijn beslissing te nemen. Dit onderzoek houdt ook de vergelijking in van verzoekers verklaringen afgelegd op het CGVS met eerder afgelegde verklaringen, en met alle elementen, documenten en objectieve informatie toegevoegd aan het administratief dossier, zowel vóór, tijdens of na het CGVS-verhoor. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is tewerk gegaan kan derhalve niet worden weerhouden.

2.4. De bepalingen vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de vreemdelingenwet hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat verzoekers kritiek uitbrengen op de inhoud van de motivering zodat zij een beweerde schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kunnen inroepen. Aangezien verzoekers de beoordeling van de aangehaalde feiten door de commissaris-generaal betwisten, voeren verzoekers de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag berust in beginsel bij de asielzoeker zelf, zodat verzoekers – zoals iedere burger die om een erkenning vraagt – moeten aantonen dat hun aanvraag gerechtvaardigd is. Zij moeten een poging ondernemen om het relaas te staven en dienen de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Hun verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204).

3.2. De commissaris-generaal beschikt in deze over een discretionaire bevoegdheid om te oordelen of verzoekers hun verklaringen voldoende zijn om hun vluchtrelaas geloofwaardig en aannemelijk te maken. Hij houdt hierbij rekening met zowel de correcte, de foute, de vage als de ontwijkende antwoorden en met het specifieke profiel van de asielzoekers. De commissaris-generaal is niet verplicht om alle aangebrachte feiten te controleren, zo dit al mogelijk zou zijn. De Raad benadrukt dat de bestreden beslissingen moet worden gelezen als geheel en niet als van elkaar losstaande zinnen. Het gewicht dat bij de beoordeling van de asielaanvraag aan elk onderdeel, motief of tegenstrijdigheid wordt gehecht kan verschillen maar het is het geheel van de in de bestreden beslissingen opgesomde motieven dat de commissaris-generaal heeft doen besluiten tot de ongegrondheid van verzoekers asielaanvragen.

3.3. Het bewijs van identiteit maakt een essentieel element uit in iedere procedure en verzoekers zijn ertoe gehouden de stukken waarover zij beschikken of kunnen beschikken voor te leggen. Dit klemmt te meer nu verzoekers asielmotieven geheel gesteund zijn op hun herkomst en nationaliteit.

3.3.1. Verzoeker legde een identiteitskaart neer die werd uitgereikt op 23 november 1995 en die volgens verzoeker nooit werd vernieuwd (zie gehoor verzoeker CGVS p. 7). Verzoekster verklaarde tijdens het eerste gehoor op het CGVS geen identiteitskaart te hebben en dat ze “een brief nr huis [stuurde] en misschien kunnen ze het sturen ik zei al mijn gehoor is nu, na het gehoor missch vandaag zal het hier toekomen” (zie gehoor verzoekster CGVS I, p.2). Tijdens haar tweede gehoor op het CGVS op 17 september 2012, legde verzoekster een originele identiteitskaart neer, uitgereikt in juli 2012.

3.3.2. Verzoekers dienen niet louter documenten neer te leggen maar zij moeten aannemelijk maken dat deze waarachtig en betrouwbaar zijn. Verzoekster verklaarde ze dat ze haar identiteitskaart aan een smokkelaar had gegeven zodat ze deze kon vernieuwen en ze de identiteitskaart heeft verkregen van haar schoonvader, die deze in haar plaats ging ophalen (zie gehoor verzoekster CGVS II, p.2). Daargelaten dat niet aannemelijk is dat identiteitsdocumenten in Myanmar probleemloos kunnen worden opgehaald door derden *in casu* haar schoonvader is het gemak waarmee verzoekster in afwezigheid een identiteitskaart verkrijgt niet te verzoenen met haar verklaring dat de autoriteiten “zeiden me als man komt en ik hem verberg zullen ze me niet gerust laten” (zie gehoor verzoekster CGVS II, p.6). Er kan slechts worden vastgesteld dat uit verzoeksters verklaringen blijkt dat verzoekster deze identiteitskaart van een smokkelaar heeft verkregen en naar eigen zeggen gedurende dertien jaar (van 1999 tot 2012) zonder problemen een ongeldige/gebrekkige identiteitskaart bezat. Er zijn dan ook geen redenen om hieraan enige bewijswaarde toe te kennen.

3.4. Verzoekers gaan er overigens aan voorbij dat de louter neergelegde documenten op zichzelf niet vermogen de geloofwaardigheid van een asielrelaas aan te tonen. Documenten zijn slechts één element in het asielrelaas en de bewijswaarde hangt af van het geheel van de asielzoekers hun verklaringen en de overige objectieve criteria van het administratief dossier. Aangezien de asielaanvraag van verzoekers geheel steunt op hun herkomst, heeft het CGVS terecht doorgevraagd op dit punt zodat verzoekers de mogelijkheid werd geboden hun identiteit en nationaliteit aan te tonen.

3.5. Verzoekers beweren Myanmar te zijn ontvlucht omdat verzoeker er werd gedwongen geld in te zamelen voor het rebellenleger “KIA” (“Kachin independence Army”) en er ten onrechte door M. van

werd beschuldigd als informant te werken voor het Birmaanse leger. Verzoeker zou gezocht worden door het Birmaanse leger en "KIA".

3.5.1. Verzoekers verklaringen zijn dermate gebrekkig dat ze niet aannemelijk maken afkomstig te zijn uit Myanmar. Indien verzoeker tot maart 2012 in de regio Myitkyina woonde en voor "KIA" opereerde dan is redelijk te verwachten dat hij bekend is met de grote gebeurtenissen uit zijn omgeving. Verzoeker had gehoord van het bouwproject van een waterdam "Myitsone" maar kon dit niet in de leefwereld van Myitkyina plaatsen, terwijl uit de informatie toegevoegd aan het dossier blijkt dat dit project van aanzienlijk belang is in de Kachin staat. Verzoekers verweer dat het *"onredelijk [is] van het CGVS om te verwachten dat verzoekers op de hoogte zijn van de recente ontwikkelingen in het bestreden bouwproject"* is niet ernstig aangezien verzoeker onbekend was met specifieke incidenten in de regio Kachin tussen de overheid en "KIA" naar aanleiding van de bouw van de dam. Immers het zeventien jaar oude staakt-het-vuren tussen "KIO" ("Kachin Independence Organisation"), de politieke vleugel van "KIA", en de regering is afgesloten in september 2011 nadat de regering weigerde de bouw van de Myitsone waterdam stop te zetten. Los van de politieke context had verzoeker moeten weten dat sinds 2010 een serie aanslagen plaatsvonden en in juni 2011 gevechten uitbraken tussen de regering en "KIA" (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Ook verzoekster was hiermee onbekend terwijl duizenden lokale inwoners wegens de gevechten op de vlucht sloegen onder andere naar de stad Myitkyina, waar verzoekers woonachtig waren. Echter indien verzoekers op dat ogenblik daadwerkelijk in Myitkyina woonden kon deze massale vlucht onmogelijk aan hen zijn ontgaan. Dit ondergraaft hun herkomst uit Myanmar.

3.5.2. Verzoeker stelde overigens in strijd met (zie informatie toegevoegd aan het administratieve dossier) objectieve informatie dat de veiligheidssituatie in de staat Kachin in de periode voor hun vertrek uit Myanmar niet verontrustend was en er tussen het Birmaanse leger en de soldaten van "KIA" geen openlijke gevechten meer plaatsvonden (zie gehoor verzoeker I CGVS p.11-12), terwijl uit de informatie die zich in het administratief dossier bevindt blijkt dat er weer sinds ongeveer een jaar gevechten wordt tussen de regering en "KIA". Daarnaast hebben zich nog diverse veiligheidsincidenten voorgedaan de laatste maanden voor het voorgehouden vertrek uit Myanmar in maart 2012, zoals in de mijnregio van Hpakant, maar ook in de buurt van Kamaing waar verzoekers landbouwvelden bebouwden, evenals in Sang Gang waar drie dagen lang oorlog gevoerd werd tussen het leger en "KIA" in juni 2011 en nog op andere plaatsen in Kachin. In tegenstelling tot wat het verzoekschrift stelt zijn verzoekers manifest onbekend met het dagelijkse leven van een gewone burger in Kachin. Verzoekers beweringen dat hij werd ingeschakeld door "KIA" komt dan ook verzonnen voor.

Ten slotte kan nog worden toegevoegd dat het inderdaad niet aannemelijk is dat verzoeker die verklaarde door "KIA" gedwongen te worden belastingen te innen op de jadedragers van de mijnen, zelf nooit de mijnen heeft gezien en niet op de hoogte is van basisinformatie zoals wie de jademijnen in bezit heeft (zie gehoorverslag verzoeker CGVS II, p.4) gezien dit laatste zijn persoonlijke veiligheid kon beïnvloeden. Ten slotte kan ook opgemerkt worden dat de grote politieke wijzingen aan verzoekers zijn voorbijgegaan. Zo gaf verzoeker onder meer foutief aan dat de huidige Birmaanse president Thein Sein reeds een vijftal jaren aan de macht is en dat er geen hervormingen hebben plaatsgevonden in Myanmar sedert Thein Sein aan de macht is (zie gehoorverslag verzoeker CGVS II, p.5-6).

3.5.3. Wat verzoekster betreft dient er vooreerst op worden gewezen dat ze geen Birmaans spreekt terwijl ze in de staat Kachin is geboren, er pas recent in 2012 zou zijn vertrokken en haar familie al generaties lang in Birma zou wonen (CGVS 17/09/2012 p. 3). Verzoekster verklaarde op het CGVS dat ze voor ze naar België kwam geen Engels sprak en dat *"ik ben nu een maand hier en mijn man heeft me dat geleerd nu"* (zie gehoor verzoekster I CGVS p.2). Het eerste verhoor van verzoekster op het CGVS werd nota bene afgenomen in het Engels omdat ze aangaf de voorziene tolk Birmaans niet te verstaan. Daargelaten of een persoon met een beweerdelijk laag opleidingsniveau binnen een uiterst korte tijd vlot een vreemde taal kan aanleren, blijkt (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier) daarenboven dat Ghorkhali in Myanmar/Birma geboren na 1970 gewoonlijk Birmaans spreken behalve in hoogst uitzonderlijke gevallen. Het is aldus niet aannemelijk dat verzoekster geen Birmaans kent indien ze in Myanmar opgroeide.

Voorts kan ondanks verzoeksters voorgehouden gebrek aan scholing redelijkerwijs wel worden verwacht dat zij doorleefde ervaringen kan geven en kan antwoorden op eenvoudige en elementaire vragen in verband met haar directe leefomgeving. Immers verzoekster bleef in gebreke enkele voorbeelden te geven van bekende Ghorkhali uit Myanmar. De voorgehouden namen van beweerdelijke dorpsverantwoordelijken kan niet beletten dat ze geen publieke figuren kent van de Ghorkhali etnie zoals bekende zangers of politici (zie gehoorverslag verzoekster II CGVS, p.4).

Uit de verklaringen van verzoekers kan slechts blijken dat ze niet in het minst aannemelijk maken afkomstig te zijn uit Myanmar. Daargelaten dat de door verzoeker neergelegde Birmaanse identiteitskaart met gepaste voorzichtigheid dient te worden beoordeeld gezien het gemak waarmee verzoekers toegang hebben tot smokkelaars, wordt dan ook niet ondersteund door geloofwaardige en coherente verklaringen. Integendeel, er kan slechts worden vastgesteld dat verzoeker zijn profiel aanpast naargelang hij op de vragen van het CGVS antwoordt of de motieven van de bestreden beslissing wenst te weerleggen. Verzoeker kan niet tegelijkertijd beweren dat hij een arme landbouwer is waarvan niet kan verwacht worden dat hij enige politieke kennis bezit en die overgeleverd was aan de wensen van de plaatselijke militie en toch vloeiend twee buitenlandse talen spreekt (Hindi en Engels). Evemin kan verzoeker volhouden dat hij omwille van zijn herkomst vluchtelingenstatus moet krijgen wanneer hij kennelijk geen problemen had vooraleer hij voor "KIA" werd ingeschakeld, en zelf naar Yangoon kon gaan studeren waar hij bijkomend Engels leerde van een bevriend militair op een talenschool. Deze scholing wordt overigens niet aangetoond terwijl verzoeker wel minder belangrijke attesten aanbrengt ivm het Rode Kruis en zijn sport. Verzoeker kan mogelijk met Birmaanse jadeverkopers bekend zijn en de Birmaanse taal geleerd hebben maar hij is onbekend met het leven en met de voor elke burger van Myithyina of Kachin ingrijpende gebeurtenissen.

3.6. Volledigheidshalve voegt de Raad hier nog aan toe dat verzoekers beschrijving van hun reisweg ondermaats was en overigens slechts kan toevoegen aan de vaststelling dat ze onbekend zijn met Myanmar. Immers voor zover ze vanuit Kachin naar Yangoon reisden dan hadden ze minstens moeten toelichten hoe dit mogelijk was zonder de nuttige documenten en met gebrekkige identiteitskaarten. Voorts indien verzoekers een illegale, risicovolle reis ondernamen en via een onbekende route met een schip, die overigens meer dan een maand heeft geduurd, dan is niet aannemelijk dat hun kennis hiervan beperkt kan blijven tot een vage opsomming van transportmiddelen en het meest fundamentele gegeven, met name de reisroute en de controle, aan hen voorbijging. Geenszins kan hieruit blijken dat ze hun vertrek en hun reis als verstekelingen hebben georganiseerd. In zoverre is de reisweg wel van belang en kunnen verzoekers niet volhouden dat hun reisweg geen invloed kan hebben op hun geloofwaardigheid wanneer dit samengenomen wordt met de vaststelling dat verzoekers noch hun voorgehouden nationaliteit en identiteit aantonen.

3.7. De overige door verzoekers aangebrachte documenten kunnen bovenstaande appreciatie evenmin ombuigen. Volgens verzoekers uitdrukkelijke verklaringen op het CGVS dateert het EHBO-certificaat uitgereikt door het Rode Kruis van 1992 (zie GCVS I verzoeker p.8) en het attest van gevechtstraining van 1985 (zie gehoor CGVS verzoeker II p.1), zodat evenmin uit deze documenten noch verzoekers identiteit kan worden afgeleid noch bevestigen dat verzoekers uit Myanmar afkomstig zijn. Wat betreft het document 'huishoudenregistratie' dient te worden vastgesteld dat dit document niet vergezeld is van een (eensluidend verklaarde) vertaling. Het stuk wordt dan ook conform artikel 8 van het Procedurereglement Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet in overweging genomen. De neergelegde briefomslag toont enkel aan dat verzoekers in België correspondentie hebben ontvangen vanuit Birma, maar vormt op zich geen bewijs van de voorgehouden feiten. De neergelegde brief van verzoekers vader, waarin volgens verzoeker staat dat "*Soldaten kwamen thuis vragen nr ons. Ze wisten het niet zeiden ze. Onze dochter is steeds ziek.*" (zie gehoor verzoeker CGVS II, p.2), beschouwt de Raad evenmin als bewijskrachtig omwille van het gesolliciteerde karakter van de brief. De foto van verzoekers moeder werd neergelegd zonder nadere toelichting over in hoeverre deze foto het asielrelaas van verzoekers kracht zou bijzetten. De Raad kent hier dan ook geen bewijswaarde aan toe. De door verzoekster aangebrachte medische documenten de dato 12 juni 2012 bewijzen verzoeksters gezondheidsproblemen, met name een "*ernstig cardiaal probleem*", maar vormen op zich geen bewijs van het voorgehouden asielrelaas.

3.8. Voorts beperken verzoekers zich in de verzoekschriften louter tot het herhalen van het asielrelaas en het tegenspreken en ontkennen van de motieven en de conclusies van de bestreden beslissingen, maar laten na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de motieven van de bestreden beslissingen kunnen weerleggen. De bestreden motiveringen worden niet dienend weerlegd en blijven derhalve staande. Verzoekers maken allerminst aannemelijk afkomstig te zijn uit Myanmar en te zijn ontvlucht omdat ze gezocht worden door het Birmaanse leger en "KIA" en bijgevolg dienden te vluchten naar Europa.

3.9. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partijen geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. Verzoekers menen in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Daarnaast stellen verzoekers dat de materiële motiveringsplicht is geschonden, gezien het CGVS hen het subsidiaire beschermingsstatuut weigert zonder enige gegronde uitleg of wettige motivatie of zonder daarbij zijn individuele redenen na te gaan. Uit de motivering zou niet blijken dat artikel 48/4, § 2, a, b en c onderzocht werd, terwijl daar in de context van verzoekers wel degelijk voldoende redenen voor zijn. Indien zij dienen terug te keren hebben zij schrik dat zij slachtoffer zullen zijn van foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in hun land van herkomst of ernstige bedreiging van hun leven of persoon riskeren, wat in strijd is met artikel 3 EVRM. Verzoekers zijn wel degelijk afkomstig uit Myanmar en kennen problemen en kunnen niet terugkeren.

Door afwijzing van de asielaanvraag van verzoekers worden zij de facto gedwongen het Belgisch grondgebied te verlaten, waardoor zij zich zou blootstellen aan folteringen of aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen in Myanmar. Hierdoor wordt volgens verzoekers artikel 3 EVRM geschonden.

4.2. De Raad stelt vast dat verzoekers bewering berust op een onzorgvuldige lezing van de bestreden beslissingen. Immers blijkt uit de eenvoudige lezing van de bestreden beslissingen dat de weigering van de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, §2, a en b is ingegeven door de motieven die aan de conclusie voorafgaan, zodat het middel dienaangaande feitelijke grondslag mist. Bovendien wijst de Raad erop dat het feit dat deze motieven geheel of gedeeltelijk gelijklopend zijn met de motieven die de weigering van de vluchtelingenstatus ondersteunen, echter niet betekent dat de beslissingen omtrent de subsidiaire beschermingsstatus niet afdoende gemotiveerd zouden zijn. Artikel 3 EVRM stemt inhoudelijk overeen met artikel 48/4, §2, b van de vreemdelingenwet. Aldus werd getoetst of in hoofde van verzoekers een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

4.3. Verzoekers gaan er in deze dan ook aan voorbij dat voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van 48/4, § 2, a en b net als bij de vluchtelingenstatus de bewijslast principieel op de vreemdeling rust. Aangezien verzoekers asielrelaas niet geloofwaardig is, kunnen zij zich niet steunen op de elementen die aan de basis van hun relaas liggen om aannemelijk te maken dat zij in geval van terugkeer naar hun land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zouden lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a en b van de vreemdelingenwet.

4.4. Zelf indien zou worden aangenomen dat verzoekers wel degelijk afkomstig zijn uit Kachin staat in Myanmar, *quod non in casu*, dan dient te worden vastgesteld dat in zover zij zich beroepen op artikel 48/4, §2, c van de vreemdelingenwet zij elementen dienen aan te voeren waaruit kan blijken dat er in hun land sprake is van willekeurig geweld in volkenrechtelijke zin. Voor zover verzoekers zich beroepen op de algemene situatie, werken zij dit middel niet uit en tonen zij niet aan dat de situatie waarnaar zij verwijzen, zou kunnen vallen onder artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet. De andere middelen en de bij het verzoekschrift gevoegde rapporten van Human Rights Watch van januari 2012 "*Burma-country summary*" en UN News Centre "*Serious human rights challenges remain in Myanmar, says UN expert*" kunnen de Raad niet in een andere zin doen besluiten.

4.5. Verzoekers tonen niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

5. Verzoekers vroegen tevens de beslissingen te vernietigen en terug te sturen voor verder onderzoek. De Raad stelt vast dat gelet op wat voorafgaat de commissaris-generaal terecht tot de ongegrondheid van de asielaanvragen heeft besloten. Verzoekers maken geenszins aannemelijk dat verder onderzoek noodzakelijk zou zijn, temeer nu zij niet aantonen dat de gegrondheid van hun asielmotieven onvoldoende werd onderzocht noch zelf ook maar enigszins elementen aanvoeren waaruit kan blijken dat verder onderzoek noodzakelijk is.

6. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien mei tweeduizend dertien door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK